

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce

ZEBRA GROUP s.r.o., IČ 02864240
sídlem Týnská 1053/21, Praha 1
zastoupený JUDr. Janou Bárovou, advokátkou
sídlem Týnská 1053/21, Praha 1

proti

žalovanému

Ministerstvo průmyslu a obchodu, IČ 47609109
se sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 17. 9. 2021, č. j. MPO 365832/21/61100-01000,

takto:

- I. Výrok I. rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 17. 9. 2021, č. j. MPO 365832/21/61100-01000, v části, ve které bylo částečně potvrzeno opatření o nevyplacení části dotace ze dne 22. 3. 2021, č. j. MPO 301067/21/61100/61150, a

výrok II. rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 17. 9. 2021, č. j. MPO 365832/21/61100-01000, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Bárové.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým ministr průmyslu a obchodu (dále jen „žalovaný“) v souladu s § 14e odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění rozhodném (dále jen „rozpočtová pravidla“) rozhodl o námitkách žalobce jako příjemce dotace tak, že opatření poskytovatele dotace ze dne 22. 3. 2021, kterým byla částka dotace požadovaná k proplacení zkrácena na částku 1 020 268,12 Kč, se jako částečně oprávněné potvrzuje a částečně ruší (výrok I.) a rozhodl, že příjemci dotace bude vyplacena částka dotace ve výši 1 027 539,45 Kč (výrok II.).
2. Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nejprve shrnul předcházející skutkový stav věci. Uvedl, že žalobce podal dne 17. 3. 2021 žádost o platbu č. CZ.01.1.02/0.0/17 106/0012494/2020/003/POST, kde byla uvedena následující částka dotace požadovaná k proplacení: 1 120 569,63 Kč. Žalovaný konstatoval, že žalobce se v zadávacím řízení (dále jen „ZŘ“) č. 2 a 3 dopustil porušení ustanovení § 122 odst. 3 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek v rozhodném znění (dále jen „ZZVZ“). Porušení spočívalo v nepředložení dokladů o základní a profesní způsobilosti poddodavatele, prostřednictvím kterého prokazoval účastník ZŘ žalobce svou technickou kvalifikaci. V souladu s dokumentem D12_2_M_Kategorizace sankcí za porušení postupu zadavatele zakázek s platností ode dne 24. 10. 2019 (dále jen „Kategorizace sankcí“), bod č. 26 – Jiné porušení výše neuvedené, byla žalobci udělena sankce ve výši 5 %. Dále se žalobce v ZŘ č. 2 dopustil porušení ustanovení § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ. Porušení spočívalo v akceptaci nabídky s referencí, která z časového hlediska neodpovídala požadavkům uvedeným v Zadávací dokumentaci (dále také „ZD“). Účastník ZŘ žalobce rovněž nepředložil přehled nástrojů, které bude mít k dispozici, což bylo rovněž požadováno v Zadávací dokumentaci. V souladu s dokumentem Kategorizace sankcí, bod č. 14 – Po otevření nabídek byly požadavky na kvalifikaci upraveny, byla žalobci vyměřena sankce ve výši 25 %.
3. Žalovaný shrnul námitky žalobce proti opatření poskytovatele dotace a k odvolací námitce týkající se sankce ve výši 25 % v ZŘ č. 2 uvedl, že nesouhlasí s argumentací žalobce. Žalovaný uvedl, že sankce v ZŘ č. 2 nebyla udělena z toho důvodu, že by se poskytovatel domníval, že poddodavatel a tím pádem i vítězný účastník neplnili technickou kvalifikaci. Sankce byla udělena z toho důvodu, že příjemce dotace akceptoval nabídku, která neodpovídala jeho požadavkům specifikovaným v ZD. Na základě doložené nabídky měl být účastník vyloučen, jelikož neprokázal splnění technické kvalifikace dle čl. 5.4 a 5.5 ZD.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

Doložená faktura a dodací list sice potvrzují, že vítězný účastník prostřednictvím svého poddodavatele technickou kvalifikaci plní, avšak tato skutečnost nemohla být příjemci dotace, resp. hodnotící komisi, v okamžiku hodnocení nabídek známa. Příjemce dotace, resp. hodnotící komise, tedy akceptoval nabídku, která nesplňovala technickou kvalifikaci dle čl. 5.4 ZD. Příjemce dotace doložil v rámci Námitek ještě čestné prohlášení o dispozici legálním konstrukčním softwarem dle čl. 5.5 ZD. Avšak ani tento dokument nemohl být v okamžiku hodnocení nabídek příjemci dotace, resp. hodnotící komisi, znám. Z těchto důvodů měla být nabídka vítězného účastníka vyloučena, jelikož účastník neprokázal splnění technické kvalifikace dle čl. 5.4 a 5.5 ZD. Žalovaný dále konstatoval, že výše sankce za uvedené pochybení je v dokumentu Kategorizace sankcí taxativně stanovena a žalovaný není oprávněn v případě prokázaného pochybení tuto sankci snížit. Vzhledem k akceptaci nabídky nesplňující technickou kvalifikaci tak žalovaný potvrdil sankci ve výši 25 % v ZŘ č. 2.

4. K sankcím ve výši 5 % v ZŘ č. 2 a č. 3 žalovaný uvedl, že akceptuje argumentaci žalobce. Kontrolou úplného výpisu z Obchodního rejstříku (dále též „OR“) bylo zjištěno, že účastník i jeho poddodavatel základní a profesní způsobilost plní a plnili ji i ve chvíli podání nabídky. Žalovaný uznal, že základní a profesní kvalifikaci mohl žalobce skutečně ověřit prostým nahlédnutím do OR. Vzhledem ke skutečnosti, že toto pochybení mělo pouze formální charakter bez jakéhokoliv skutečného nebo potenciálního finančního dopadu, zrušil žalovaný udělené sankce v ZŘ č. 2 a 3 ve výši 5 %. Žalovaný uzavřel, že žalobci bude vyplacena částka dotace navržená k proplacení po krácení ve výši 1 027 539,45 Kč.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného, replika žalobce

5. Úvodem žalobce v žalobě namítal, že žalobou napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech, neboť opatřením mu bylo odepráno právo na výplatu přidělené dotace v plné výši uplatněných výdajů. Žalobce podanou žalobou napadal výrok rozhodnutí žalovaného, kterým bylo opatření v části krácení dotace ve výši 25 % v ZŘ č. 2 potvrzeno jako oprávněné.
6. V prvním žalobním bodě žalobce namítal nesprávné právní posouzení spočívající v tom, že žalovaný ve svých závěrech nezohlednil skutečnost, že veřejná zakázka ZŘ2 byla zadávána ve zjednodušeném podlimitním řízení dle § 53 ZZVZ (dále jen „ZPŘ“), přičemž v § 53 odst. 4 ZZVZ zákon výslovně stanoví, že „...*Doklady o kvalifikaci předkládají dodavatelé v nabídkách v kopiích a mohou je nahradit čestným prohlášením nebo jednotným evropským osvědčením pro veřejné zakázky podle § 87*“. Žalobce uvedl, že v ZPŘ je dodavatelům přímo zákonem umožněno nahradit doklady o kvalifikaci čestným prohlášením, přičemž na rozdíl od jiných druhů zadávacího řízení nelze v ZPŘ rozhodnutím zadavatele tuto možnost, jakkoliv omezit. Jelikož dodavatel GlobeScope, s.r.o. řádně předložil ve své nabídce čestné prohlášení dodavatele o splnění kvalifikace, neexistoval tak dle žalobce v okamžiku hodnocení nabídek jakýkoliv zákonný důvod pro vyloučení dodavatele GlobeScope, s.r.o. z účasti v zadávacím řízení veřejné zakázky ZŘ2. Žalobce se ohradil vůči tvrzení žalovaného v napadeném rozhodnutí, že „...*Sankce byla udělena z toho důvodu, že příjemce dotace akceptoval nabídku, která neodpovídala jeho požadavkům specifikovaným v ZD*“, dle žalobce nabídka vybraného dodavatele zjevně splňovala všechny zadavatelem i

ZZVZ stanovené požadavky a případná následná pochybení při předkládání dokladů dle § 122 odst. 3 ZZVZ nelze podřadit pod pojem „nabídka“, což dle názoru žalobce vyplývá jak ze systematiky ZZVZ, tak přímo z § 122 odst. 5 ZZVZ.

7. Ve druhém souvisejícím žalobním bodě, žalobce vytýkal nesprávné podřazení pochybení v rámci dokumentu Kategorizace sankcí pod bod 14 dokumentu. Žalobce uvedl, že si byl v průběhu zadávacího řízení vědom povinnosti zadavatele vyzvat vybraného dodavatele k předložení originálů či ověřených dokladů o jeho kvalifikaci dle § 122 odst. 3 písm. a) ZZVZ. Vybraný dodavatel GlobeScope, s.r.o. na základě výzvy zaslal žalobci dokument Závazek o poskytnutí poddodávky, ve kterém byla jako významná služba uvedena referenční zakázka z roku 1999. Bylo zcela očividné, že tato referenční zakázka nesplňuje požadavky zadavatele stanovené v článku 5.4 ZD a současně nebyl předložen doklad k prokázání kvalifikace dle čl. 5.5 ZD, proto byl vybraný dodavatel opětovně vyzván k doložení nových dokladů, které jeho kvalifikaci v zadavatelem požadovaném rozsahu prokážou. Takový postup je podle § 122 odst. 6 ZZVZ plně v souladu se zákonem. Žalobce tvrdil, že vybraný dodavatel na tuto opakovanou výzvu předložil k prokázání technické kvalifikace Doklad 1 a Doklad 2. Až poté, kdy se jednatel žalobce s uvedenými doklady seznámil, byla uzavřena smlouva o dílo na realizaci veřejné zakázky ZŘ2. Pochybení žalobce tak spočívá ve skutečnosti, že (z důvodu, že bývalá zaměstnankyně žalobce neuložila Doklad 1 a Doklad 2 na firemní disk) v rámci dokumentace o zadávacím řízení neuchoval Doklad 1 a Doklad 2. Tyto doklady si po zjištění svého pochybení opětovně vyžádal od vybraného dodavatele až v rámci nápravného opatření ve smyslu § 49 ZZVZ spočívajícího ve znovuzařazení příslušných dokladů k technické kvalifikaci do dokumentace o zadávacím řízení; fakticky tedy oba doklady nebyly po dobu cca ½ roku součástí dokumentace o zadávacím řízení. Žalobce uvedl, že v otázce faktického splnění technické kvalifikace vybraným dodavatelem GlobeScope, s.r.o. prostřednictvím jeho poddodavatele EMERZE elektro s.r.o. není mezi ním a žalovaným sporu, neboť žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně uvádí, že „...Sankce v ZŘ č. 2 nebyla udělena z toho důvodu, že by se poskytovatel domníval, že poddodavatel a tím pádem i vítězný účastník neplnili technickou kvalifikaci“ a dále „...Doložená faktura a dodací list sice potvrzují, že vítězný účastník prostřednictvím svého poddodavatele technickou kvalifikaci plní“. Dle žalobce je tak zjevné, že ani žalovaný není toho názoru, že by vybraný dodavatel nebyl kvalifikovaný v rozsahu požadavků zadavatele stanovených na technickou kvalifikaci v zadávací dokumentaci veřejné zakázky ZŘ2. Žalobce namítal, že žalovaný nesprávně posoudil skutkový stav věci, když vybraný dodavatel splnění technické kvalifikace prokázal a pochybení žalobce lze spatřovat pouze v tom, že administrativním pochybením nebyly příslušné doklady po dobu cca ½ roku uchovány, což ale žalobce alespoň dodatečně napravil prostřednictvím nápravného opatření dle § 49 ZZVZ. Žalobce je přesvědčený, že dané pochybení nemělo být podřazeno pod bod č. 14 dokumentu Kategorizace sankcí, když tento bod by měl být uplatněn na případy, kdy jsou postupem zadavatele neoprávněně vyloučeni dodavatelé, kteří kvalifikaci dle zadávacích podmínek dané zakázky fakticky splňují, nebo neoprávněně vybráni dodavatelé, kteří kvalifikaci dle zadávacích podmínek dané zakázky fakticky nesplňují.
8. Podle žalobce vzniklé pochybení lze označit za pochybení administrativního charakteru, přičemž na pochybení tohoto druhu je možné uplatnit pravidlo bodu 4. návodky dokumentu Kategorizace sankcí „Pokud má pochybení pouze formální charakter bez jakéhokoli skutečného nebo potenciálního finančního dopadu, nebude udělena žádná sankce“,

nebo měla být uplatněna sankce na samé spodní hranici přípustné sazby uvedené v bodu č. 26 – Jiné porušení výše neuvedené, dokumentu Kategorizace sankcí.

9. Ve třetím žalobním bodě žalobce vytýkal nedostatečné přihlédnutí k závažnosti pochybení. Žalobce uvedl, že jak v rámci opatření, tak i napadeného rozhodnutí nebylo ze strany žalovaného dostatečně, resp. vůbec zohledněno, o jak závažné pochybení se v daném případě jedná, a stejně tak, že opatření ani napadené rozhodnutí neobsahuje rozpracované a přezkoumatelné posouzení závažnosti, důsledků a okolností tvrzeného pochybení, kde má být obsaženo důsledné odůvodnění daného pochybení a jeho závažnosti. Žalobce k tomu odkázal na závěr vyslovený v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015 – 48, že ačkoliv se v případě opatření podle § 14e rozpočtových pravidel nejedná o odvod za porušení rozpočtové kázně, lze na něj aplikovat judikaturu k tomuto institutu. Žalobce rovněž odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu v oblasti proporcionality odvodů za porušení rozpočtové kázně, a to na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 117/2014-39 ze dne 10. 10. 2014, dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2008, č. j. 9 Afs 1/2008-45, ve kterém je uvedeno, že: *„sankční odvod je třeba vždy spojovat jen s neoprávněným nakládáním s finančními prostředky státu a jeho uložení nemůže být postaveno na ryze formalistickém přístupu, bez ohledu na skutečný stav věci. Klíčovou pro posouzení věci je tak skutečnost, zda daňový subjekt poskytnuté prostředky použil na úhradu nákladů přímo souvisejících s financováním podporovaného projektu.“*, a v neposlední řadě citoval z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017 – 33, ve kterém Nejvyšší správní soud mj. konstatoval, že *„Jednou z elementárních zásad působení práva ve společnosti je, že zásahy veřejné moci do právní sféry fyzických a právnických osob musí být přiměřené. Ve vztahu k rozhodování o odvodu za porušení rozpočtové kázně to znamená, že při ukládání odvodu nelze abstrahovat od závažnosti porušení dotačních podmínek“* a dále že *„při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu“*.
10. Žalobce byl přesvědčený, že dokument Kategorizace sankcí v jeho případě řádně nezohledňuje závažnost a důsledky konkrétního pochybení. Žalobce uvedl, že si je vědom, že Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 7. 2019, č. j. 2 Afs 192/2018 – 74, již posuzoval obdobný „sazebník“ krácení dotace a posoudil ho jakožto proporcionální, když uvedl: *„U značného množství jednotlivých případů (včetně projednávané věci) navíc existují snížené sazby (u některých pochybení dokonce hned několik snížených sazeb), které umožňují při určování výše finanční opravy skutečně přiblížit k závažnosti a důsledkům konkrétního porušení s ohledem na specifickou každého jednotlivého případu.“* Žalobce zdůraznil, že v případě posuzovaném v citovaném rozsudku se jednalo o dokument zásadně odlišný od předmětného dokumentu Kategorizace sankcí, neboť v současné době uplatňovaný „sazebník“ promítnutý do dokumentu Kategorizace sankcí s platností od 24. 10. 2019 je upravený v tom smyslu, že za veškerá porušení pravidel týkající se průběhu zadávacího řízení (od bodu 14. dále) obsahuje pouze jednu základní sazbu krácení dotace ve výši 25 % bez žádné možnosti snížení a neumožňuje tak jakékoliv zohlednění závažnosti a důsledků konkrétního porušení. Žalobce uvedl, že v daném případě vůči fakticky administrativnímu pochybení žalobce je uplatněno krácení dotace ve stejné výši, jako by bylo uplatněno v situaci, kdy by např. v zadávacím řízení vybral zcela nekvalifikovaného dodavatele, žalobce tak považuje samotný dokument Kategorizace sankcí za neodpovídající principu proporcionality, což je v rozporu se zásadou, že *„při stanovení výše odvodu za porušení*

rozpočtové kázně je třeba vycházet ze zásady přiměřenosti, tedy rozumného vztahu mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu“, jak ji vyložil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017 – 33.

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně uvedl, že je to žalobce, jenž zodpovídá za dodržení podmínek, které se vážou k udělení dotaci, odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2014, č.j. 10 As 10/2014-43 a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 9. 2012, č.j. 1 Afs 59/2012-34. K námitce nesprávného právního posouzení pochybení, žalovaný uvedl, že si byl vědom druhu řízení, ve kterém žalobce veřejnou zakázku zadával, tj. ve zjednodušeném podlimitním řízení dle § 53 ZZVZ. Při stanovení kvalifikace se jedná o to, že zadavatel vůbec nemusí požadovat splnění kritérií kvalifikace, pokud se ovšem rozhodne požadovat prokázání kvalifikace, tak např. u technické kvalifikace musí definovat minimální úroveň a doklady sloužící k prokázání splnění daného kritéria technické kvalifikace. Zákon v ustanovení § 53 odst. 4 ZZVZ uvádí, že doklady dodavatele mohou v nabídkách nahradit čestným prohlášením. Po výběru dodavatele je zadavatel povinen vyžádat si originály nebo úředně ověřené kopie dokladů k prokázání kvalifikace dodavatele, pokud kvalifikaci vybraný dodavatel neprokáže, zadavatel ho vyloučí. K argumentaci žalobce, že neuchoval některé doklady k technické kvalifikaci v rámci dokumentace o zadávacím řízení, konstatoval žalovaný, že je tento argument irelevantní. Pokud žalobce zjistil, že chybou tyto dokumenty neuchoval, avšak zároveň mu byly doručeny elektronicky (což dle žalovaného vyplývá z námitek k opatření a z žaloby), mohl a měl požádat dodavatele o opětovné přeposlání téhož, a tak prokázat, že skutečně byly před podpisem smlouvy prokázány podmínky splnění kvalifikace. Zadruhé ani doklady přiložené k námitkám proti opatření (pozn. soudu znovu naskenovaná faktura a dodací list, čestné prohlášení ze dne 14. 4. 2021) nesplňují požadavky, které si žalobce v zadávací dokumentaci stanovil. V čestném prohlášení společnosti EMERZE elektro s.r.o. bylo uvedeno, že zakázky byly zpracovány „s využitím legálně využívané licence konstrukčního programu CREO“, přičemž žádné další dokumenty nebyly k tomuto čestnému prohlášení předloženy. Navíc v případě čestného prohlášení nedošlo ani k naskenování již v minulosti vyhotoveného čestného prohlášení, ale rovnou k tvorbě nového.
12. Žalovaný uvedl, že i za předpokladu, že skutečně dne 8. 10. 2020 došlo k doložení stejných dokumentů jako jsou dokumenty doložené k námitkám proti opatření, měl žalobce přesto vybraného uchazeče vyloučit, jelikož neprokázal žalobci technickou kvalifikaci na úrovni dle zadávací dokumentace a nedodal doklady sloužící k prokázání splnění daného kritéria. Žalovaný se ohradil proti tvrzení žalobce, že v otázce faktického splnění technické kvalifikace vítězného dodavatele není mezi ním a žalovaným sporu. Žalobcem citovaná věta (pozn. soudu „Sankce v ZŘ č. 2 nebyla udělena z toho důvodu, že by se poskytovatel domníval, že poddodavatel a tím pádem i vítězný účastník neplnili technickou kvalifikaci. Sankce byla udělena z toho důvodu, že příjemce dotace akceptoval nabídku, která neodpovídala jeho požadavkům specifikovaným v ZD“ neříká nic o tom, že by žalovaný dané posuzoval, pouze chtěl vyjádřit, za jaké pochybení byla sankce udělena (akceptace nabídky, která neodpovídala požadavkům stanoveným zadávací dokumentací).
13. K námitce nesprávného podřazení pochybení v rámci Kategorizace sankcí, žalovaný uvedl, že pochybení žalobce nemůže libovolně podřadit pod jakýkoli bod Kategorizace, nýbrž musí vždy dle typu pochybení a fáze zadávacího řízení podřadit ke konkrétnímu bodu.

Bod 26. je jakousi „zbytkovou“ kategorií, do které lze podřadit pochybení, která nelze zařadit pod žádný jiný bod. Žalovaný uvedl, že nesouhlasí s tím, že se jednalo o pochybení administrativního charakteru, a je to konečně žalovaný, kdo rozhoduje dle jakého bodu Kategorizace bude udělena finanční korekce.

14. K námitce, že žalovaný při stanovení výše sankce nepřihlédl k závažnosti pochybení žalobce, žalovaný uvedl, že při stanovení výše korekce vycházel z Kategorizace. V rámci Kategorizace žalovaný prvotně definuje typ pochybení dle jeho popisu, když tato pochybení jsou rozdělena dle jednotlivých fází zadávacího řízení. Žalovaný byl přesvědčený, že v případě žalobce se pochybení týkalo výběru účastníka, když relevantním pro případ žalobce byl bod 14. Kategorizace. Žalovaný zdůraznil, že Kategorizace je daná, pro bod 14. hodnotou 25 %, právě tato snížená výše opravy svědčí dle žalovaného o uplatnění zásady přiměřenosti. Přičemž v případě žalobce pochybení nelze hovořit o pochybení formálního charakteru, neboť jde o nedodržení postupu dle zákona (ZZVZ), z toho důvodu nelze uplatnit bod 4) návodky dokumentu Kategorizace sankcí.
15. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
16. Žalobce v replice ze dne 15. 2. 2022 uvedl, že argumentace žalovaného k jednotlivým žalobním bodům, je pro žalobce v převážné většině nová, když nebyla obsažena v napadeném rozhodnutí a už vůbec ne v opatření, takový postup nemůže vyhovět požadavkům kladeným na odůvodnění rozhodnutí, neboť žalovaný přezkoumatelným způsobem nevypořádal námitky žalobce uplatněné proti opatření. Dále se žalobce ohradil vůči jednotlivým bodům vyjádření žalovaného. Žalobce uvedl, že se nikterak nesnažil zakrýt skutečnost, že původní elektronické doklady nemá k dispozici, vyžádal tedy jejich „znovuskenování“ v případě faktury, resp. nové vyhotovení v případě čestného prohlášení. Nerozporuje ani závěry žalovaného, že se jednalo o pochybení, je však toho názoru, že takto dodatečně doložené doklady prokazují, že vybraný dodavatel technickou kvalifikaci splňoval, a to již v okamžiku uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Žalobce uvedl, že čestné prohlášení poddodavatele EMERZE elektro s.r.o. považuje za dostatečný k doložení legální dispozice SW určeného pro 3D konstrukce Creo, přičemž o názoru žalovaného, že je daný doklad nedostatečný, se dověděl poprvé až z vyjádření k žalobě. Žalobce se ohradil i vůči tvrzení žalovaného, že v napadeném rozhodnutí neposuzoval splnění technické kvalifikace. Právní argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí byla založena výhradně na závěru, že žalovaný považoval požadované doklady za pozdě předložené, což ale žalobce v žalobě rozporuje. Na závěr žalobce uvedl, že žalovaný sice rozhoduje o tom, dle jakého bodu Kategorizace bude udělena finanční korekce, nemůže tak činit libovolně, nýbrž respektovat zásady činnosti správních orgánů a zásadu proporcionality. Žalobce se nevyhýbá odpovědnosti za pochybení, ke kterému došlo, je však přesvědčen, že toto pochybení nespočívá v neprokázání kvalifikace vybraným dodavatelem, v takovém případě podřazení daného pochybení pod bod 14. Kategorizace je nesprávné.
17. Žalobce v závěru podání ze dne 15. 2. 2022 navrhl změnu žalobního petitu tak, aby soud zrušil druhostupňové i prvostupňové správní rozhodnutí v části krácení dotace ve výši 25 % z částky dotace poskytnuté na financování veřejné zakázky č. VZ0002 a věc vrátil žalovanému k novému rozhodnutí ve věci. Soud tomuto návrhu žalobce usnesením ze dne 24. 2. 2022, č. j. 5 A 134/2021 – 44, vyhověl.

III. Posouzení žaloby

18. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 s. ř. s.]. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
19. Podklady a listiny, z nichž městský soud vycházel, a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Žalobce navrhnul nad rámec listin obsažených ve správním spisu dokument – Kategorizace sankcí za porušení postupu zadavatele zakázek, č. j. MPO 28039/15/61100 číslo vydání/aktualizace: 3.0, s platností od 1. 10. 2016, jenž soud pro nadbytečnost neprovedl, neboť jak uvedeno níže pro meritorní rozhodnutí je tato listina irelevantní.
20. Žaloba je důvodná.
21. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
22. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel „poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. j).“;
23. Podle § 48 odst. 2 písm. ZZVZ: „zadavatel může vyloučit účastníka zadávacího řízení, a) pokud údaje, doklady, vzorky nebo modely předložené účastníkem zadávacího řízení nesplňují zadávací podmínky nebo je účastník zadávacího řízení ve stanovené lhůtě nedoložil, b) nebyly účastníkem zadávacího řízení objasněny nebo doplněny na základě žádosti podle § 46 ZZVZ nebo c) neodpovídají skutečnosti a měly nebo mohou mít vliv na posouzení podmínek účasti nebo na naplnění kritérií hodnocení.“;
24. Podle § 48 odst. 8 ZZVZ: „Vybraného dodavatele zadavatel vyloučí z účasti v zadávacím řízení, pokud zjistí, že jsou naplněny důvody vyloučení podle odstavce 2 nebo může prokázat naplnění důvodů podle odstavce 5 písm. a) až c).“;
25. Podle § 53 odst. 4 ZZVZ: „Zadavatel může použít jednotlivá pravidla pro zadávací řízení pro nadlimitní režim. Zadavatel může použít i jiná kritéria kvalifikace dodavatele, než jsou uvedena v části čtvrté; ustanovení § 81 až 85, § 87 a 88 se použijí obdobně. Doklady o kvalifikaci předkládají dodavatelé v nabídkách v kopiích a mohou je nahradit čestným prohlášením nebo jednotným evropským osvědčením pro veřejné zakázky podle § 87. Zadavatel si může v průběhu zadávacího řízení vyžádat předložení originálů nebo úředně ověřených kopií dokladů o kvalifikaci. Doklady prokazující základní způsobilost podle § 74 a profesní způsobilost podle § 77 odst. 1 musí prokazovat splnění požadovaného kritéria způsobilosti nejpozději v době 3 měsíců přede dnem podání nabídky. Zadavatel není oprávněn provést snížení počtu účastníků zadávacího řízení podle § 111 nebo snížení počtu předběžných nabídek

podle § 112. Pro technické podmínky veřejné zakázky na stavební práce se § 92 použije obdobně.“;

26. Podle § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ: „*K prokázání kritérií technické kvalifikace zadavatel může požadovat seznam významných dodávek nebo významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele; zadavatel může stanovit, že budou zohledněny doklady i za dobu delší než poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení, pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže“;*
27. Podle § 79 odst. 2 písm. j) ZZVZ: „*K prokázání kritérií technické kvalifikace zadavatel může požadovat přehled nástrojů nebo pomůcek, provozních nebo technických zařízení, které bude mít dodavatel při plnění veřejné zakázky k dispozici“;*
28. Podle § 122 odst. 3 ZZVZ: „*Zadavatel odešle vybranému dodavateli výzvu k předložení originálů nebo ověřených kopií dokladů o jeho kvalifikaci, pokud je již nemá k dispozici“;*
29. Podle § 122 odst. 5 písm. b) ZZVZ: „*Zadavatel vyloučí vybraného dodavatele, který nepředložil údaje, doklady nebo vzorky podle odstavce 3 nebo 5“.*
30. Ze správního spisu vyplývá a mezi stranami není sporné, že dne 14. 9. 2020 proběhlo hodnocení dvou přijatých nabídek (viz Protokol z hodnocení), přičemž u vítězné nabídky dodavatele GlobeScope, s.r.o. (dále také jen „dodavatel“) bylo konstatováno, že technickou kvalifikaci prokázal předložením čestného prohlášení ze dne 9. 9. 2020, následně dne 19. 9. 2020 žalobce postupem dle § 122 odst. 3 ZZVZ vyzval vítězného dodavatele k „*předložení originálů nebo ověřených kopií dokladů k prokázání kvalifikace v rozsahu dle čl. 5 zadávací dokumentace*“. Žalobce v čl. 5 bodu 5.4. zadávací dokumentace požadoval prokázání splnění technické kvalifikace dle ust. § 79 odst. 2 písm. b) ZZVZ, když uvedl, že splnění technické kvalifikace prokáže dodavatel, který předloží seznam významných služeb (referenčních zakázek), jež dodavatel realizoval v posledních třech (3) letech před zahájením zadávacího řízení. V bodu 5.5. zadávací dokumentace žalobce stanovil, že splnění technické kvalifikace prokáže dodavatel, který předloží přehled nástrojů nebo pomůcek, provozních nebo technických zařízení, které bude mít při plnění veřejné zakázky k dispozici. V souvislosti s tím žalobce požadoval, aby dodavatel doložil, že disponuje SW určeným pro 3D konstrukce, a současně doložil legální užívání tohoto SW. Na výzvu k předložení dokladů předložil vybraný dodavatel dne 23. 9. 2020 dokument Závazek o poskytnutí poddodávky, ve kterém byla jako významná služba uvedena referenční zakázka z roku 1999, tedy dokument, který nesplňoval požadavek na „stáří“ reference požadovaný žalobcem v zadávací dokumentaci. Následně dne 12. 10. 2020 došlo mezi žalobcem a dodavatelem k uzavření smlouvy o dílo na realizaci veřejné zakázky ZŘ2.
31. Žalobce ke skutkovému stavu tvrdil, že po zjištění skutečnosti, že doklady poskytnuté dodavatelem dne 23. 9. 2020 neprokazují technickou kvalifikaci, jak bylo žalobcem požadováno v zadávací dokumentaci, telefonicky kontaktoval jednatele dodavatele s tím, že si vysvětlili, jaké kroky musí dodavatel učinit, aby doklady odpovídaly požadavkům. Dne 8. 10. 2020 bývalá zaměstnankyně žalobce ukázala na svém počítači příslušné doklady, ze kterých vyplývalo, že dodavatel technickou kvalifikaci splňuje. Na základě této skutečnosti uzavřel žalobce s vybraným dodavatelem smlouvu o dílo na realizaci veřejné zakázky dne 12. 10. 2020. Přičemž žalobce v námitkách proti opatření a v žalobě tvrdil, že došlo k pochybení při uchovávání dokumentace, kdy bývalá zaměstnankyně žalobce neuložila příslušné doklady na firemní disk. Žalobce tuto skutečnost zjistil až po obdržení opatření,

kdy provedl interní šetření. Vzhledem ke skutečnosti, že s touto zaměstnankyní byl ukončen pracovní poměr, neměl žalobce možnost příslušné doklady dohledat a nebyly tak uchovány. Žalobce tedy provedl nápravné opatření ve smyslu § 49 ZZVZ a znovu zařadil příslušné doklady k technické kvalifikaci do dokumentace o zadávacím řízení. Žalobce svá tvrzení prokazoval Dokladem 1 - faktura a dodací list ze dne 24. 4. 2019 o poskytnutí služby poddodavatelem EMERZE elektro s.r.o. objednateli VXT-Deutschland OHG, DIČ: DE316488510, a Dokladem 2 - čestné prohlášení poddodavatele EMERZE elektro s.r.o., že pro realizaci veřejné zakázky byl využíván legální SW Creo ze dne 14. 4. 2021.

32. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl: „Sankce v ZŘ č. 2 nebyla udělena z toho důvodu, že by se poskytovatel domníval, že poddodavatel a tím pádem i vítězný účastník neplnili technickou kvalifikaci. Sankce byla udělena z toho důvodu, že příjemce dotace akceptoval nabídku, která neodpovídala jeho požadavkům specifikovaným v ZD. Na základě doložené nabídky měl být účastník vyloučen, jelikož neprokázal splnění technické kvalifikace dle čl. 5.4 a 5.5 ZD. Doložená faktura a dodací list sice potvrzují, že vítězný účastník prostřednictvím svého poddodavatele technickou kvalifikaci plní, avšak tato skutečnost nemohla být příjemci dotace, resp. hodnotící komisi, v okamžiku hodnocení nabídek známa. Příjemce dotace, resp. hodnotící komise, tedy akceptovali nabídku, která nesplňovala technickou kvalifikaci dle čl. 5.4 ZD. Příjemce dotace doložil v rámci Námitky ještě čestné prohlášení o dispozici legálním konstrukčním softwarem dle čl. 5.5 ZD. Avšak ani tento dokument nemohl být v okamžiku hodnocení nabídek příjemci dotace, resp. hodnotící komisi, znám. Z těchto důvodů měla být nabídka vítězného účastníka vyloučena.“ Žalovaný se nijak nevyjádřil k tvrzení žalobce uvedenému v podaných námitkách proti opatření, že dne 8. 10. 2020, tedy ještě před podpisem smlouvy o dílo, byly příslušné doklady žalobci ukázány na počítači bývalé zaměstnankyně, nebyly ovšem uchovány, neboť zaměstnankyně je neuložila na firemní disk, přičemž tuto skutečnost se žalobce dozvěděl až po obdržení opatření. Soud přitom pro posouzení daného případu považuje za zásadní i zodpovězení otázky, zda žalobce v okamžiku uzavření smlouvy o dílo byl obeznámen s příslušnými doklady prokazujícími splnění technické kvalifikace dodavatele. Žalovaný v rozhodnutí bez dalšího konstatoval, že splnění technické kvalifikace nemohlo být žalobci známo a z toho dovodil, že žalobce akceptoval nabídku, která nesplňuje požadavky na technickou kvalifikaci. Přičemž toto pochybení žalovaný podřadil pod bod 14. Kategorizace sankcí – Po otevření nabídek byly požadavky na kvalifikaci upraveny. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí není seznatelné, proč žalovaný považoval námitku žalobce za lichou, mylnou nebo vyvrácenou, resp. výše uvedenou námitku žalovaný zcela opomněl vypořádat.
33. Soud na tomto místě připomíná, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, či ze dne 31. 3. 2004, č. j. 4 As 19/2014-35, a v neposlední řadě rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23).
34. Soud posoudil skutkový stav vyplývající z obsahu spisu a přisvědčuje žalobci, že z předložených dokladů, zejména z Faktury a dodacího listu ze dne 24. 4. 2019, naopak

vyplývá, že dodavatel podmínku stanovenou v čl. 5.4. zadávací dokumentace splňoval, a to už ke dni 24. 4. 2019. Soudu tak z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vůbec není zřejmé, na základě jaké skutečnosti žalovaný dovodil, že splnění technické kvalifikace nemohlo být žalobci či hodnotící komisi známo. Soudu proto nezbylo, než žalobě vyhovět a žalobou napadené rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, jelikož se správní orgány nevypořádaly s pro rozhodnutí ve věci podstatnou námitkou žalobce. Zároveň soud zdůrazňuje, že mu za této procesní situace nepřísluší předjímat konkrétní věcné vypořádání této námítky (tj. zda dne 8. 10. 2020, tedy ještě před podpisem smlouvy o dílo, byly příslušné doklady žalobci ukázány na počítači bývalé zaměstnankyně, nebyly ovšem uchovány).

35. Žalobce zásadně odmítal, že by vybraný dodavatel nesplňoval technickou kvalifikaci dle zadávací dokumentace, přičemž argumentoval i tvrzením žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí: „*Sankce v ZŘ č. 2 nebyla udělena z toho důvodu, že by se poskytovatel domníval, že poddodavatel a tím pádem i vítězný účastník neplnili technickou kvalifikaci. Sankce byla udělena z toho důvodu, že příjemce dotace akceptoval nabídku, která neodpovídala jeho požadavkům specifikovaným v ZD,*“ z čehož dovozoval, že mezi ním a žalovaným v otázce faktického splnění technické kvalifikace vybraným dodavatelem není sporu. Žalovaný se vůči tomuto tvrzení ve vyjádření k žalobě ohradil, kdy konstatoval, že nesouhlasí s tím, že kvalifikace byla vítězným dodavatelem splněna. K tomuto žalovaný uvedl, že i za předpokladu, že skutečně nejpozději dne 8. 10. 2020 došlo k doložení stejných dokumentů jako jsou dokumenty doložené k Námitkám, měl žalobce přesto vybraného dodavatele vyloučit, jelikož neprokázal technickou kvalifikaci na úrovni dle zadávací dokumentace. Žalovaný konstatoval, že v čestném prohlášení poddodavatele EMERZE elektro s.r.o. je uvedeno toliko: „*s využitím legálně využívané licence konstrukčního programu CREO*“ a žádné další dokumenty nebyly k tomuto čestnému prohlášení přiloženy. Soud konstatuje, že čestným prohlášením poddodavatele EMERZE elektro s.r.o. dodavatel prokazoval splnění požadavku bodu 5.5. zadávací dokumentace: „*splnění technické kvalifikace dle ustanovení § 79 odst. 2 písm. j) ZZVZ prokáže dodavatel, který předloží přehled nástrojů nebo pomůcek, provozních nebo technických zařízení, které bude mít dodavatel při plnění veřejné zakázky k dispozici*“. Žalobce totiž v této souvislosti požadoval, aby dodavatel doložil, že disponuje SW určeným pro 3D konstrukce, a současně aby doložil legální užívání tohoto SW. Podle § 53 odst. 4 ZZVZ doklady o kvalifikaci mohou být nahrazeny čestným prohlášením. Soud konstatuje, že čestné prohlášení poddodavatele EMERZE elektro s.r.o., ve kterém je uvedeno, že práce na koncepcích v rámci poddodávek pro GlobeScope s.r.o. byly zpracovávány s využitím legálně využívané licence konstrukčního programu CREO, odpovídá možností dodavatele dle § 53 odst. 4 ZZVZ nahradit doklady o kvalifikaci čestným prohlášením. Soud tak má za to, že vybraný dodavatel splňoval technickou kvalifikaci dle zadávací dokumentace. Soud podotýká, že tomu nasvědčují i výše citované závěry žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí: „*Sankce v ZŘ č. 2 nebyla udělena z toho důvodu, že by se poskytovatel domníval, že poddodavatel a tím pádem i vítězný účastník neplnili technickou kvalifikaci... Doložená faktura a dodací list sice potvrzují, že vítězný účastník prostřednictvím svého poddodavatele technickou kvalifikaci plní, avšak tato skutečnost nemohla být příjemci dotace, resp. hodnotící komisi, v okamžiku hodnocení nabídek známa... Příjemce dotace doložil v rámci Námitek ještě čestné prohlášení o dispozici legálním konstrukčním softwarem dle čl. 5.5 ZD. Avšak ani tento dokument nemohl být v okamžiku hodnocení nabídek příjemci dotace, resp. hodnotící komisi, znám.*“, přičemž změnu argumentace žalovaného ve vyjádření k žalobě považuje soud za účelovou. V této

souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, čj. 3 As 51/2003-58, v němž bylo uvedeno následující: „[n]edostatek odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení nemůže být dodatečně zhojen případným podrobnějším rozbořem právní problematiky učiněným až v kasační stížnosti podané proti rozhodnutí soudu, jímž bylo správní rozhodnutí zrušeno jako nepřezkoumatelné pro nedostatky v odůvodnění.“ Přičemž nedostatky odůvodnění správního rozhodnutí nelze zhojit ani ve vyjádření k žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, čj. 9 As 71/2008-109; obdobně také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, čj. 1 A 629/2002-25, č. 73/2004 Sb.).

36. Soud shrnuje, že žalovaný měl reagovat na žalobcovu tvrzení v námitkách, že žalobce předmětné doklady měl k dispozici již dne 8. 10. 2020, administrativním pochybením však tyto nebyly uloženy a nebyly tak součástí dokumentace předložené prvostupňovému správnímu orgánu v žádosti o platbu. Žalovaný k žalobcovu tvrzení v námitkách ničeho neuvedl, pouze přebíral nedostatečné posouzení prvostupňového správního orgánu, zatížil tím řízení vadou nepřezkoumatelnosti. Dospěje-li žalovaný v navazujícím řízení po vrácení věci žalovanému od soudu k dalšímu řízení k závěru, že žalobce měl předmětné doklady k dispozici již dne 8. 10. 2020 resp. před uzavřením smlouvy o dílo, pak nemůže žalobcovu pochybení zařadit pod bod 14. Kategorizace sankcí, neboť žalobcovu pochybení by neodpovídalo popisu uvedenému pod bodem 14. Kategorizace sankcí žalobce.
37. Soud na tomto místě připomíná závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2018, č. j. 1 Afs 291/2017-33, č. 3854/2019 Sb. NSS: „*při stanovení výše odvodu je třeba zvažovat všechny podstatné okolnosti konkrétního porušení rozpočtové kázně a vycházet z principu přiměřenosti, tedy rozumného poměru mezi závažností porušení rozpočtové kázně a výší za ně předepsaného odvodu. Pokud tedy okolnosti konkrétního případu vyvolávají otázku ohledně závažnosti porušení dané povinnosti, musí správce daně zvážit, zda je důvod k odvodu v plné výši čerpaných či poskytnutých prostředků státního rozpočtu, či pouze k odvodu odpovídajícímu závažnosti a významu porušení povinnosti.*“ Městský soud v této souvislosti podotýká, že s právě uvedenými závěry se ztotožnil rovněž Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. III. ÚS 1344/23 ze dne 18. 10. 2023, v němž uzavřel, že shora citované závěry Nejvyššího správního soudu „*lze použít i v případech, kdy je dotace krácena ještě před jejím vyplacením.*“ Rovněž v rozsudku ze dne 14. 4. 2023, č. j. 10 Afs 319/2022-33, se Nejvyšší správní soud zabýval méně závažným porušením dotačních podmínek, přičemž dospěl k závěru, že „*nevidí důvod, proč by stěžovatel v nynější věci nemohl po zohlednění zásady přiměřenosti přiznat žalobci s ohledem na malou závažnost porušení podmínek dotační smlouvy sníženou hodnotu faktury. Nikdo nezpochybňuje, že žalobce podmínky dotační smlouvy (byť marginálně) porušil. Krácení dotace však nesmí být přepjatě formalistické a nepřiměřené ve vztahu k závažnosti porušení dotační smlouvy a naplnění jejího účelu.*“

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

38. S ohledem na výše uvedené soud konstatuje, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Soud tedy podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

39. Soud pro úplnost dodává, že zrušil výrok I. žalobou napadeného rozhodnutí, v části, ve které bylo částečně potvrzeno opatření o nevyplacení části dotace a námitky žalobce zamítnuty. Soud tak učinil z toho důvodu, že výrok I. žalobou napadeného rozhodnutí představuje materiálně dva výroky, jeden, kterým žalovaný částečně vyhověl žalobcovým námitkám a opatření o nevyplacení části dotace zrušil, a druhý, kterým námitky částečně zamítnul a opatření potvrdil. Přičemž výrok I. napadeného rozhodnutí v části, ve které žalovaný opatření o nevyplacení části dotace zrušil, ponechává soud v platnosti. Městský soud tak postupoval v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2014, č.j. 7 Azs 16/2014: *„Pokud tedy městský soud v napadeném rozsudku dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného ob stojí ve vztahu k výroku o neudělení mezinárodní ochrany ve formě azylu, neboť nebyly prokázány důvody taxativně uvedené v § 12 zákona o azylu, jakož i důvody uvedené v § 13 a § 14 téhož zákona, avšak neobstojí pro nedostatek důvodů ve vztahu k výroku o neudělení doplňkové ochrany žalobkyni podle § 14a odst. 1, 2 zákona o azylu, měl rozhodnutí žalovaného zrušit pouze ve výroku o neudělení doplňkové ochrany a ve zbývajících částech měl žalobu zamítnout.“*, dále usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2022, č.j. 2 As 347/2019-81: *„Nejvyšší správní soud tak má zrušit rozhodnutí krajského soudu pouze ohledně části navrhovatelů, kteří proti němu brojili kasační stížností a na kasační stížnosti setrvali. I když je totiž formálně rozhodnuto krajským soudem jedním výrokiem, ten se z důvodu jejich samostatného společenství fakticky štěpí ke každému z navrhovatelů. Nejvyšší správní soud však v takovém případě musí jasně uvést již ve výroku svého rozhodnutí, ve vztahu k jakým navrhovatelům je rozhodnutí krajského soudu rušeno.“*, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2023, č.j. 8 Afs 27/2021-67: *„Nejvyšší správní soud posoudil jako důvodnou pouze námitku týkající se snížení výnosů (kapitola III.D tohoto rozsudku), která se vztahovala pouze ke zdaňovacímu období 2013, tedy rozhodnutí žalovaného o odvolání za zdaňovací období 2013. Soud se proto zabýval otázkou, zda v situaci, kdy vedle tohoto rozhodnutí krajský soud napadeným rozsudkem rozhodoval také o rozhodnutí za zdaňovací období 2014 a žalobu podanou proti oběma těmito rozhodnutími jedním výrokiem zamítl, lze rozsudek krajského soudu zrušit pouze ve vztahu k jednomu z těchto rozhodnutí. Dospěl k závěru, že takový postup je možný, a to s ohledem na obecnější závěry plynoucí z usnesení rozšířeného senátu z 9. 6. 2022, č.j. 2 As 347/2019-81, č. 4368/2022 Sb. NSS, bodu 32, kde se rozšířený senát vyjádřil k možnosti faktického rozštěpení jednoho výroku krajského soudu ve vztahu k jednotlivým navrhovatelům, a to z důvodu jejich samostatného společenství.“* Soud rovněž musel zrušit výrok II. žalobou napadeného rozhodnutí, protože ten je závislý na výroku I. napadeného rozhodnutí. Městský soud dodává, že tím, že nezrušil výrok I. napadeného rozhodnutí v části, ve které žalovaný částečně vyhověl podaným námitkám a částečně zrušil opatření, bylo řízení o této části již ukončeno a správní orgány nemohou v navazujícím řízení již znovu přezkoumávat své předchozí závěry, které i po kasačním zásahu městského soudu zůstávají v platnosti.
40. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, které jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3.000 Kč a náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, replika žalobce ze dne 15. 2. 2022), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3.100,- Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 3.100 Kč = 9 300 Kč; tři paušální částky ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky v rozhodném znění), tj. 3 x 300 Kč = 900 Kč. Odměna se

zvyšuje o celkem 21 %, jelikož zástupce žalobce je plátcem DPH. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 15 342 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši ve stanovené lhůtě k rukám jeho právního zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 03.01.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.